

تأثیر مهارت منتورینگ مربی و انگیزه پیشرفت ورزشی با نقش میانجیگری شوخ طبعی مربیان در ورزشکاران دوومیدانی کار خراسان بزرگ

حسن فهیم دوین* - امیر ماهیان جاغرق** - احسان اسداللهی*** - حسن قره دانشی****

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد. - دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد. استادیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه غیرانتفاعی سناباد گلپهار، خراسان رضوی، ایران. - دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

چکیده

در این پژوهش توصیفی - همبستگی که با استفاده از رویکرد معادلات ساختاری انجام گرفت، هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه علی مهارت منتورینگ مربی و انگیزه پیشرفت ورزشی با نقش میانجیگری شوخ طبعی مربیان در ورزشکاران دوومیدانی کار خراسان بزرگ بود. جامعه آماری در این تحقیق عبارتند از کلیه ورزشکاران دوومیدانی کار خراسان بزرگ به تعداد کل ۶۵۰ نفر (۳۵۰ نفر زن و ۳۰۰ نفر مرد) می باشند. نمونه آماری تحقیق با توجه به حجم جامعه آماری و همچنین به منظور دست یابی به حداکثر ویژگی های جامعه مورد مطالعه تعداد ۲۴۲ نفر به صورت تصادفی ساده انتخاب شدند که به پرسشنامه های استاندارد ۸۵ عبارتی مهارت منتورینگ، ۲۵ عبارتی انگیزه پیشرفت ورزشی و ۲۵ عبارتی شوخ طبعی پاسخ دادند. جهت تجزیه و تحلیل داده ها، از آمار توصیفی (از شاخص هایی مانند درصد، میانگین و انحراف معیار برای ارزیابی ویژگی های جمعیت شناختی و همچنین تعیین میزان اهمیت متغیرها) و استنباطی (آزمون کولموگروف اسمیرنوف، ضریب همبستگی پیرسون و آزمون معادلات ساختاری) با کمک نرم افزار SPSS نسخه ۲۱ و LISEREL نسخه ۸٫۸ استفاده شد. یافته های پژوهش نشان داد که مهارت منتورینگ مربی بر انگیزه پیشرفت ورزشی با نقش میانجیگری شوخ طبعی مربیان در ورزشکاران دوومیدانی کار خراسان بزرگ تأثیر معنی داری دارد و مدل پژوهش از برازش مطلوبی برخوردار است. با توجه به یافته های پژوهش مربیان دوومیدانی می توانند با استفاده از مهارت منتورینگ با چاشنی شوخ طبعی، انگیزه پیشرفت را در ورزشکاران دوومیدانی کار، بالا ببرند.

کلمات کلیدی: مهارت منتورینگ مربی، انگیزه پیشرفت ورزشی، شوخ طبعی مربیان، ورزشکاران دوومیدانی.

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۹/۰۹/۲۲

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۹/۱۲/۲۵

*Email: fahim_pe@yahoo.com

**Email: amirmahian2014@gmail.com

***Email: ehs.asadollahi.spr@iauctb.ac.ir (نویسنده مسئول)

****Email: hasangharehdashi@gmail.com

مقدمه

متنی و متور با اشتراک گذاشتن تجربه و حل مسئله سودمند باشد. ۲- جوامع توسعه یافته در خصوص یادگیری برای متورها حمایت کننده است و مسائل را با دیگران در شرایط مشابه زمینه سازی می کنند و زمان و فضای راحت یادگیری را از طریق تعامل اجتماعی افزایش می دهد. ۳- با هم کار کردن فقط به روش مربیگری متورها کمک نمی کند بلکه از طریق تعامل اجتماعی به افزایش نیمرخ حرفه ای نیز کمک می کند. محمدی (۱۳۹۸) در پژوهش خود با عنوان "نقش متورینگ معلمان با تجربه در توسعه حرفه ای معلمان کم تجربه در مدارس ابتدایی شهر قائن" به این نتایج دست یافت که معلمان کم تجربه در موارد ارتقاء شغلی و حل مشکلات از متورینگ استفاده می کنند و این استفاده نتایج مثبتی شامل توسعه مهارت های حرفه ای، رضایت شغلی، افزایش انگیزه یادگیری، کاهش استرس، راهنمایی های سازنده، به همراه داشت و متورینگ معلمان با تجربه به طور کلی بر توسعه حرفه ای معلمان کم تجربه تاثیرگذاری مثبت دارد. همچنین هالمن و همکاران (۲۰۱۹) در پژوهش خود "آماده کردن ورزشکاران نخبه برای کار عملکرد های برنامه های متورینگ" نشان داد که متورها عملکرد های یک نیکوکار، مشاوره، دوست حمایت کننده، نقش الگو بودن و پذیرش یار را انجام می دهند. تمام عملکرد های رابطه متورینگ، تاثیر مثبتی بر رضایت در کار حرفه ای دارد و اینکه متورینگ به یک ابزار خوب به منظور حمایت از ورزشکار حرفه ای تبدیل شده است.

یک مطالعه درباره سیستم متورینگ نشان داده است که روش های برنامه متورینگ می تواند پیشرفت ورزشکاران را از طریق تاثیر بر فرایندهای روانی ورزشکاران تحت تاثیر قرار بدهد (استوارت و نولیس، ۲۰۰۳). یکی از موضوعات مهم در روانشناسی ورزش که در میزان و شدت عملکرد ورزشکاران موثر است انگیزش است. انگیزش، ساختاری است فرضی که برای توصیف نیروهای درونی یا بیرونی به کار می رود و نیت، جهت، شدت و پایداری رفتار را ایجاد می کند (واعظ موسوی و مسیبی، ۱۳۹۳). انگیزه پیشرفت یکی از انواع انگیزش می باشد که در حیطه روانشناسی از اهمیت خاصی برخوردار است. به نظر می رسد انگیزه پیشرفت بر بسیاری از رفتارها، افکار، احساسات از جمله انتخاب نوع فعالیت، تلاش برای پیگیری اهداف و پشتکار به دنبال مواجهه با شکست تاثیر دارد. گیل و همکاران انگیزه پیشرفت در ورزش و رقابت را ورزش گرایی نامیدند که ویژگی بارز افراد موفق است (ملکی، ۱۳۹۰). رفتار مربی نقش بسیار مهمی در عملکرد و موفقیت گروه و ورزشکار دارد. هافمن و همکاران (۲۰۱۹) در تحقیق خود تحت عنوان

گسترش روز افزون ورزش به گونه ای است که میلیون ها انسان در سرتاسر جهان از ورزشکار، مربی، داور و مدیر باشگاه گرفته تا عکاس، خبرنگار، دست اندرکار مطبوعات ورزشی و دیگر رسانه های گروهی در فعالیت های ورزشی مشغول به کار هستند. به همین سبب ورزش بخش مهمی از فرهنگ جامعه ما و در برگیرنده مربیان، ورزشکاران و مردم در تمامی مراحل زندگی است. مربیان قادرند بر محیط زندگی ورزشکاران در سطوح مختلف قهرمانی آثار منفی و مثبت داشته باشند. مربیان، رهبران و مدیران اصلی هر تیم ورزشی محسوب می شوند. در دنیای پیشرفته امروزی هیچ ورزشکاری بدون داشتن مربی آگاه و مقتدر نمی تواند قله های صعود را طی کند. مربیان محور اصلی و رکن مهم تیم های ورزشی هستند (صفاری و جعفری، ۱۳۹۷).

یکی از موثرترین روش هایی که سازمان های ورزشی تلاش می کنند تا ابعاد فرا عاطفی را وارد چارچوب های آموزشی کنند، متورینگ نظام مند است که به ابزاری به منظور کمک به فرایند یادگیری تبدیل می شود (جونز، هریس و میلز، ۲۰۰۹ به نقل از هاگارد، ۲۰۱۱). متورینگ یک مکانیزم حمایتی اجتماعی است که برای ارزیابی پیشرفت فردی در نظر گرفته می شود. متورینگ ارتباط اجتماعی جمعی میان متور (مربد) و متنی را نشان می دهد. متور فردی است که دارای دانش بالایی بوده و به افرادی که تجربه کمتری دارند با تجربه شخصی خویش کمک می کند و اعتماد به نفس و رضایت مندی افراد را بالا می برد، در نقش الگو، مشاور، حمایت کننده عمل می کند، فرایندی طولانی مدت دارد و روابطی غالباً غیر رسمی بین فرد و متور برقرار است که می تواند رسمی هم باشد (کلاتریاک، ۲۰۰۱).

از نظریه پردازان مهم این حوزه راگینز و کرام (۲۰۰۷) است که به اعتقاد وی فرایند متورینگ دارای کارکرد های توسعه ای _حرفه ای، کارکرد های روانی _اجتماعی می باشد. کارکرد های توسعه ای _حرفه ای جوانان را برای انجام کارهای حرفه ای تقویت می کند و به او در مسیر پیشرفت در سازمان و ایجاد نقش خود کمک می نماید، کارکرد های روانی _اجتماعی به جوانان کمک می کند تا احساس هویت و شایستگی حرفه ای را توسعه دهند و الگوسازی نقش را نیز در بر می گیرد (کرام، ۱۹۸۵). مطالعات زیادی در خصوص متورینگ و تاثیر آن بر توسعه حرفه ای کارکنان و ورزشکاران صورت گرفته است که برای نمونه در مطالعه ای که توسط کریسپ (۲۰۱۹) با عنوان "متورینگ مربی ورزشی بر متورها اثر می گذارد نه متنی ها" نشان داد که ۱- برنامه های متورینگ رسمی می تواند برای

افزایش عملکرد و بهبود آن دارا می باشد. همچنین باعث می شود که ورزشکار بر فعالیت های خود تمرکز کرده و پیشرفت قابل توجه ای داشته باشد (بابلان و همکاران، ۱۳۹۰).

آگرهولم (۲۰۱۱) در پژوهش خود با عنوان "اهمیت شوخ طبعی در مربیگری ورزشی" نشان داد که استفاده درست مربیان از شوخی به عنوان یک راهبرد به کاهش استرس و اضطراب ناشی از تمرین و مسابقات کمک کرده و توانایی حل مشکلات و مسائل را تحت تأثیر قرار می دهد. به عقیده آگرهولم (۲۰۱۱) احساس شوخ طبعی یک مؤلفه مهم از کارکرد روان شناختی سالم است. بانز و همکاران (۲۰۱۹) در مطالعه خود تحت عنوان "به کارگیری شوخ طبعی در فضای بیرون از کلاس: مطالعه کاربرد مربیان ژیمناستیک نخبه از شوخ طبعی در طول تمرین" نشان دادند که مربیان از شوخ طبعی در روش های آموزشی و در زمان های مطرح شده برای تشویق فرایند یادگیری استفاده می کنند. سینیایی (۱۳۹۸) در مطالعه خود "تأثیر شوخ طبعی بر اثر بخشی مذاکرات با میانجیگری اعتماد و تعدیل گری تجربه" نشان می دهد که شوخ طبعی یک اثر مثبت و معناداری بر اثربخشی مذاکره و اعتماد دارد. همچنین متغیر اعتماد نیز اثر مثبت و معناداری بر اثربخشی مذاکرات دارد و شوخ طبعی به واسطه اعتماد تأثیر غیر مستقیم و مثبت و معناداری بر اثر بخشی مذاکرات دارد. سلاجقه (۱۳۹۸) در پژوهش خود تحت عنوان "تبیین نقش میانجی گری رفتار سازمانی مثبت گرا در ارتباط بین شوخ طبعی مدیران و خلاقیت کارکنان ادارات ورزش و جوانان استان کرمان" دریافت که شوخ طبعی مدیران بر رفتار سازمانی مثبت گرا و خلاقیت کارکنان تأثیر مثبت و معناداری دارد و نتایج حاصل از بررسی نقش متغیر میانجی نشان داد که شوخ طبعی مدیران به واسطه رفتار سازمانی مثبت گرا بر خلاقیت کارکنان تأثیر غیر مستقیم و معناداری ندارد. فهیم دوین و رضوی حشمتی زاده (۱۳۹۷) در پژوهش خود با عنوان "آزمون مدل معادلات ساختاری نقش میانجی شوخ طبعی مربی در رابطه شایستگی هیجانی مربیان با سلامت روانی ورزشکاران از دیدگاه ورزشکاران دانشگاهی" نشان دادند که بین شایستگی هیجانی و اثر بخشی کار تیمی و شوخ طبعی و همچنین بین شوخ طبعی و اثر بخشی کار تیمی رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. شوخ طبعی می تواند نقش میانجی بین شایستگی هیجانی و اثربخشی کار تیمی ایفا کند. مدل پژوهش همچنین از برآزش مطلوبی برخوردار بود.

نتایج پژوهش سولیوان (۲۰۱۳) با عنوان "سبک های شوخ طبعی به عنوان پیش بینی کننده رضایتمندی در تیم های

"هویت و انگیزش منتورینگ بر منتورها و افزایش انگیزه کاری آنها در ورزش" به این نتایج دست یافتند که منتورینگ نقش مهمی در توانایی ورزشکار به منظور بالا بردن ورزش در سطح نخبگی دارد و اینکه ورزشکار انگیزه پیدا کرده تا از مزایای آنها در زمینه سودهای مشترک در خصوص مربیگری، مربیان خود را راهنمایی کنند. اوحدیان (۱۳۹۷) در پژوهش خود با عنوان "تأثیر رفتار مربی بر خود ابرازی و انگیزه پیشرفت ورزشی بانوان ورزشکار نخبه تبریز" به این نتیجه رسید که رفتار مربی بر انگیزه پیشرفت ورزشی بانوان نخبه ورزشکار با میانجی گری خود ابرازی تأثیر معناداری دارد. آتا و همکارانش (۲۰۱۹) در پژوهش خود با عنوان "مطالعه مقایسه ای جنسیتی از انگیزه پیشرفت در میان بازیکنان سطح دانشگاهی پاکستان" نشان داد که هیچ تفاوت مهمی در انگیزه پیشرفت و نمره میانگین بازیکنان بسکتبالست زن و مرد در سطح دانشگاه وجود ندارد. همچنین تانوپرخان و همکارانش (۲۰۱۹) در تحقیق خود "مطالعه انگیزه پیشرفت ورزشی میان بازیکنان نخبه هاکی و بازیکنان هاکی بین المللی" نشان می دهند که میان این دو گروه در انگیزه پیشرفت ورزشی تفاوت معناداری وجود دارد. راتکاسکا و همکاران (۲۰۲۰) در تحقیق خود "انگیزه پیشرفت و هوش عاطفی در زنان و مردان نخبه کشتی گیر" دریافتند که ابعاد هر دو انگیزه پیشرفت و هوش عاطفی در حد میانگین است. در سطح انگیزه پیشرفت در زنان و مردان تفاوت معناداری وجود دارد. مردان نسبت به زنان در اشتیاق به یادگیری، بهره وری، رقابت و تعامل در سطح بالایی قرار دارند و همچنین در سطح بالاتری از جاه طلبی قرار دارند.

از دیگر ویژگی های خوب مربیان که در کنار مهارت منتورینگ می تواند بر انگیزه پیشرفت ورزشی تأثیر گذار باشد، می توان از شوخ طبعی مربیان نام برد، شوخ طبعی چیزی است که اغلب به عنوان مهارت های اجتماعی مربی نامیده می شود. این ایده مهارت های اجتماعی، توانایی استفاده از شوخ طبعی یا شوخ طبع بودن را در بر می گیرد (کیلگر و ارنسون، ۲۰۱۹). تعامل میان مربی و ورزشکار یک جز بسیار مهم برای بهبود عملکرد و رضایت ورزشکار است (کریم و همکاران، ۲۰۱۹). شوخ طبعی یک منبع مکالمه ای دوتایی است که حس تعلق به گروه را در فرد ایجاد می کند، به عنوان عنصر جدایی ناپذیر در ارتباطات همواره مورد توجه بوده است و به تفاوت های عادی افراد در همه رفتارها، تجارب، عواطف، نگرش ها در ارتباط با سرگرمی، خندیدن، شوخی کردن و ... اطلاق می شود (رستمی ثمرین، ۱۳۹۱). داشتن شوخ طبعی یکی از خصوصیات مهم مربی است که منجر به کاهش فاصله میان مربی و ورزشکار، کاهش استرس و ایجاد فضایی صمیمی و آرام به منظور

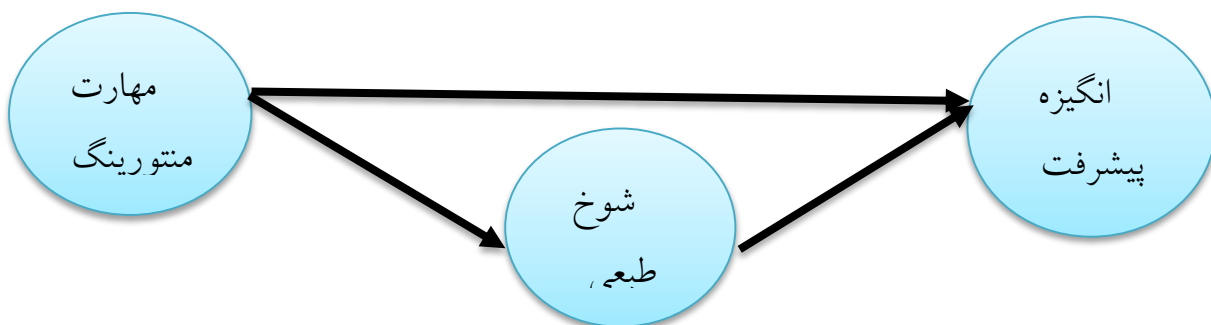
محدودی به تاثیر این متغیر و عوامل آن در زمینه ورزش به طور خاص پرداخته اند و در حوزه مطالعات ورزشی جای خالی این موضوع مشاهده می شود لذا در این مطالعه محققین به دنبال بررسی رابطه علی مهارت منتورینگ مربی و انگیزه پیشرفت ورزشی با نقش میانجی گری شوخ طبعی در ورزشکاران دوومیدانی هستند. امید است نتایج حاصل از پژوهش حاضر بتواند در عملکرد بهتر ورزشکاران با توجه به برخورداری مدیران و مربیان ورزشی از مهارت منتورینگ و کوچینگ و استفاده از این مهارت ها به منظور افزایش انگیزه کاری و عملکرد بهتر، ارتقاء مهارت منتورینگ و کوچینگ مدیران و مربیان ورزشی (با توجه به ویژگی اکتسابی بودن آنها) با اتخاذ تدابیر آموزشی در سازمان های ورزشی و استفاده به عنوان الگویی برای انجام پژوهش های مشابه در سازمان ها و تیم های ورزشی کشور مفید واقع شود.

مدل مفهومی پژوهش

برای نیل به هدف اصلی پژوهش و به منظور پیش بینی احتمالی وجود رابطه بین متغیرهای پژوهش و با توجه به پیشینه پژوهش، الگویی طراحی شده که رابطه مستقیم و غیرمستقیم مهارت منتورینگ و شوخ طبعی مربی بر انگیزه پیشرفت ورزشی ورزشکار را نشان می دهد. با ارزیابی روابط میان متغیر ها و معنادار بودن روابط هر کدام و برآورد ضریب برازش الگو، این الگو مورد بررسی قرار می گیرد. الگوی مفهومی پژوهش حاضر در شکل ۱ نمایش داده شده است. همان طور که از مدل بر می آید رابطه علی مهارت منتورینگ مربی به طور مستقیم و غیر مستقیم به واسطه نقش میانجی شوخ طبعی و انگیزه پیشرفت ورزشی ورزشکار مورد بررسی قرار گرفته است:

ورزشی " نشان داد که سبک شوخ طبعی مثبت بیشترین توان پیش بینی رضایت ورزشکار از همکاری، انسجام تیمی و انگیزه پیشرفت دارد. در ارتباط با رابطه شوخ طبعی مربی (منتور/ متغیر میانجی) با مهارت منتورینگ مربی (متغیر پیش بین) باید گفت که مربی به عنوان یک منتور به عنوان ایجادکننده شرایط و تسهیل کننده یادگیری ورزشکاران، می تواند با انعطاف پذیری، پرهیز از راهبردها و روش های قالبی آموزش و استفاده از سبک های شوخ طبعی سازش یافته برای از بین بردن کمرویی و احساس تنهایی در ورزشکاران زمینه را برای ابراز وجود ورزشکاران و افزایش اعتماد به نفس آنان مهیا نموده و باعث بهبود عملکرد ورزشکاران می شود. با توجه به یافته های (بلند و گولد اسمیت، ۲۰۱۳)، شوخ طبعی مربی (منتور) هیجانی مثبت است که کارکردهای مؤثری در عملکرد ورزشی ورزشکاران خواهد داشت. در همین ارتباط رود (۲۰۱۵) در پژوهش خود با عنوان "شوخی و خنده: یک عنصر حیاتی، اما فراموش شده برای مربیان ورزشی" نشان داد شوخ طبعی مربیان بر عملکرد ورزشکاران تاثیر معنی داری دارد. شوخ طبعی مربی ممکن است عملکرد را به وسیله تسهیل در یادگیری، کمک کردن به تغییر رفتار و بروز رفتار سازمانی مثبت گرا، بهبود بخشد (دکر، ۲۰۱۷).

نتایج پژوهش شول و اردستانی رستمی (۱۳۹۸) با عنوان "تاثیر شوخ طبعی مدیریتی بر عملکرد کارکنان: بررسی نقش ارتباطات بین فردی" نشان داد شوخ طبعی مدیران، هم به طور مستقیم و هم به واسطه ارتباطات بین فردی بر عملکرد کارکنان تاثیر معناداری دارد. همان طور که ذکر شد با توجه به تاثیرگذاری منتورینگ در زمینه های مختلف از یک سو و بررسی تحقیقات صورت گرفته در حوزه موضوع تحقیق حاضر یعنی منتورینگ و تاثیر آن بر انگیزه پیشرفت ورزشی، نشان داد که بیشتر تحقیقات به بررسی منتورینگ در زمینه های غیر ورزشی (کسب و کار، بهداشت، آموزش و ...) پرداخته و تحقیقات

شکل ۱: مدل مفهومی پژوهش

روش

برانگیز (۹ سوال)، مربیگری (۱۲ سوال)، تشویق (۶ سوال)، مشاوره (۹ سوال)، محافظت (۶ سوال)، مراقبت و تکریم (۱۳ سوال)، رفتار خوب و تسهیل کننده (۱۶ سوال) و شبکه های علمی (۵ سوال) در مقیاس ۵ گزینه ای لیکرت (از کاملاً مخالفم نمره ۱ تا کاملاً موافقم نمره ۵) بدست آمد. روایی ابزار به تایید اساتید متخصص دانشگاه رسید و جهت تایید پایایی ابزار از آزمون آلفای کرونباخ استفاده شد که برای پرسشنامه متورینگ مقدار ۰/۹۳، پرسشنامه شوخ طبعی ۰/۸۸ و پرسشنامه انگیزه پیشرفت ورزشی مقدار ۰/۸۱ بدست آمد و از این جهت پایایی ابزار مورد تایید قرار گرفت.

روش های آماری و تجزیه و تحلیل داده ها با توجه به نوع پژوهش، اهداف و فرضیه های پژوهش در دو بخش آمار توصیفی (از شاخص هایی مانند درصد، میانگین و انحراف معیار برای ارزیابی ویژگی های جمعیت شناختی و همچنین تعیین میزان اهمیت متغیرها) و آمار استنباطی (آزمون کولموگروف اسمیرنوف، ضریب همبستگی پیرسون و آزمون معادلات ساختاری) با کمک نرم افزار SPSS نسخه ۲۱ و LISEREL نسخه ۸/۸ استفاده شد.

یافته ها

یافته های توصیفی نشان داد که بیشترین فراوانی سن مربوط به سن بین ۲۰ تا ۲۵ سال با ۶۷٪، بیشترین فراوانی مربوط به جنسیت مربوط به بانوان با ۵۷٪، بیشترین فراوانی مدرک تحصیلی مربوط به تحصیلات کارشناسی و دانشجوی کارشناسی با ۴۹٪ بود.

یافته های مربوط به توصیف کمی میزان متغیر های پژوهش در جدول ۱ نشان داده شده است:

جدول ۱. توصیف کمی متغیرهای پژوهش در نمونه تحت بررسی

نام متغیر	n	تعداد سوالات	حداقل در نمونه	حداکثر در نمونه	میانگین	انحراف معیار
مهارت متورینگ	۲	۸۵	۱/۸۸	۱/۹۷	۲/۹۲	۰/۶۶
شوخ طبعی	۲	۲۵	۱/۱۱	۱/۲۷	۳/۱۹	۰/۸۹
انگیزه پیشرفت	۲	۲۵	۱/۳۴	۱/۵۲	۳/۴۳	۰/۵۸

پژوهش حاضر به لحاظ ماهیت و هدف از نوع تحقیقات کاربردی و به لحاظ روش تحلیلی از نوع توصیفی و همبستگی و به لحاظ نوع جستجوی داده ها از نوع تحقیقات کمی می باشد که به صورت میدانی اجرا شد.

در تحقیق حاضر با توجه به قلمرو زمانی و مکانی انجام تحقیق، جامعه آماری شامل کلیه دوومیدانی کاران استان های خراسان (مطابق آمار به دست آمده از هیات های دوومیدانی استان ها) به تعداد کل ۶۵۰ نفر (۳۵۰ نفر خانم و ۳۰۰ نفر آقا) می باشند. نمونه آماری تحقیق با توجه به حجم جامعه آماری و در جهت دستیابی به حداکثر ویژگی های مورد نیاز پژوهش در نمونه ها با استفاده از فرمول جدول کرجسی و مورگان تعداد ۲۴۲ نفر به صورت تصادفی ساده انتخاب شدند.

داده های مورد نیاز پژوهش حاضر توسط پرسشنامه استاندارد ۲۵ عبارتی انگیزه پیشرفت ورزشی گیل و دیتر (۱۹۸۸) با ۳ مولفه (رقابت جویی ۱۳ سوال، پیروزی گرایی ۶ سوال و هدف گرایی ۶ سوال) که روایی و پایایی این پرسشنامه در سال های اخیر در پژوهش بهرام و شفیع زاده (۱۳۸۶) ارزیابی شده است ($r=0/91$ برای اعتبار و آلفای کرونباخ برابر با ۰/۸۹ برای پایایی). همچنین در پژوهش فولادیان و همکاران (۱۳۸۸) پایایی زمانی پرسشنامه مذکور ۰/۹۳ و ثبات درونی خرده مقیاس های پرسشنامه نیز ۰/۷۱ تا ۰/۹۲ به دست آمد، پرسشنامه استاندارد ۲۵ عبارتی شوخ طبعی مارتین (۲۰۰۳) در ۵ زیر مقیاس (لذت از شوخی (۵ سوال)، خنده (۵ سوال)، شوخی کلامی (۵ سوال)، شوخ طبعی در روابط اجتماعی (۵ سوال) و شوخ طبعی در شرایط استرس آور (۵ سوال)) و پرسشنامه استاندارد ۸۵ عبارتی متورینگ خاقانی زاده و همکاران (۲۰۱۹) با ۹ بعد (نقش مدل سازی (۹ سوال)، چالش

انگیزه پیشرفت ورزشی با میانگین ۳/۴۳ (از حداکثر نمره ۵ و میانه ۳) در بالای متوسط قرار دارد.

همان طور که در جدول ۱ مشخص است، میزان مهارت منتورینگ با میانگین ۲/۹۲ (از حداکثر نمره ۵ و میانه ۳) پایین تر از میزان متوسط و میزان شوخ طبعی با میانگین ۳/۱۹ (از حداکثر نمره ۵ و میانه ۳) بالاتر از متوسط و همچنین میزان

جدول ۲ نتایج آزمون کولموگروف اسمیرنوف جهت بررسی نرمال بودن توزیع داده های مربوط به متغیرهای پژوهش را نشان می دهد:
جدول ۲. آزمون نرمال بودن داده ها

متغیر	مقدار Z	Sig
۱ مهارت منتورینگ	۱/۵۶۲	۰/۲۱
۲ شوخ طبعی	۱/۱۲۴	۰/۱۱
۳ انگیزه پیشرفت	۱/۳۲۷	۰/۵۲

تمامی متغیرهای اصلی مقدار p بیشتر از ۰/۰۵ می باشد. لذا فرض عدم طبیعی بودن توزیع داده ها رد می شود. بنابراین داده ها از توزیع نرمال برخوردارند. لذا داده های مربوط به متغیرهای پژوهش برای آزمون معادلات ساختاری مناسب هستند.

قبل از انجام آزمون معادلات ساختاری برای آزمون فرضیه ی تحقیق نیاز است که بدانیم که آیا توزیع داده ها نرمال هست یا خیر؟ بدین منظور از آزمون کولموگروف اسمیرنوف استفاده شد. همان طور که در جدول ۲ مشاهده می شود در

جدول ۳ ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش را نشان می دهد:
جدول ۳. نتایج آزمون همبستگی پیرسون بین متغیرهای پژوهش

ر	متغیرها	۱	۲	۳
۱	مهارت منتورینگ	*		
۲	شوخ طبعی	۰/۴۱۲	*	
۳	انگیزه پیشرفت	۰/۳۲۲	۰/۲۸۴	*

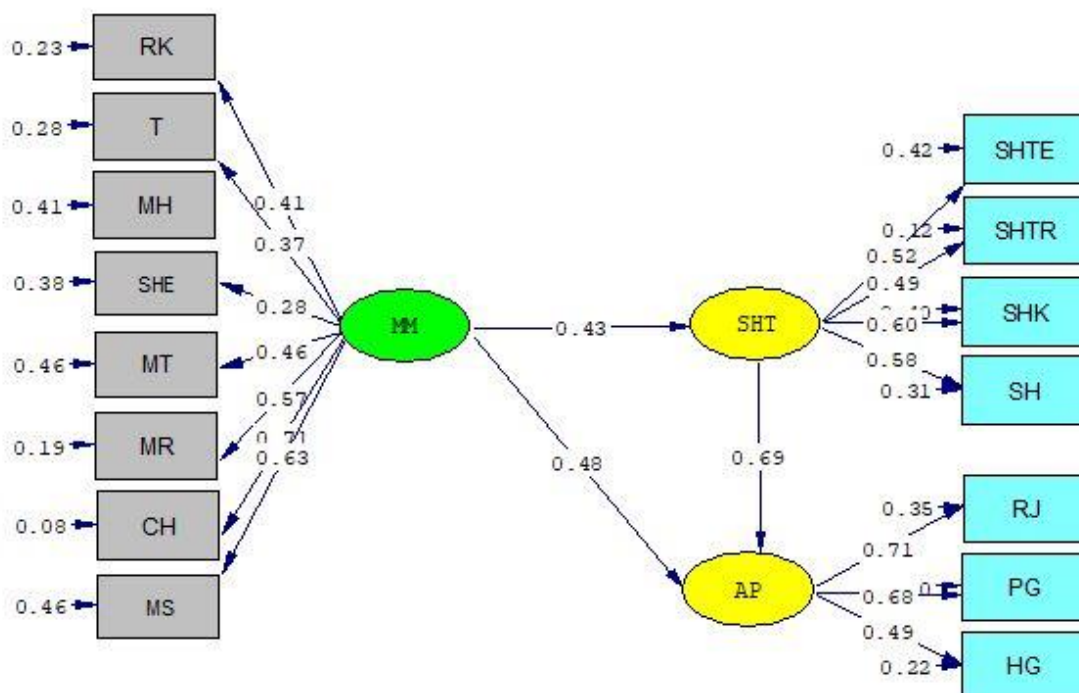
P-value= 0.001

پیشرفت ورزشی (۰/۲۸۴) با توجه به سطح معنی داری (P-value= 0.001)، ارتباط معنی داری وجود دارد.

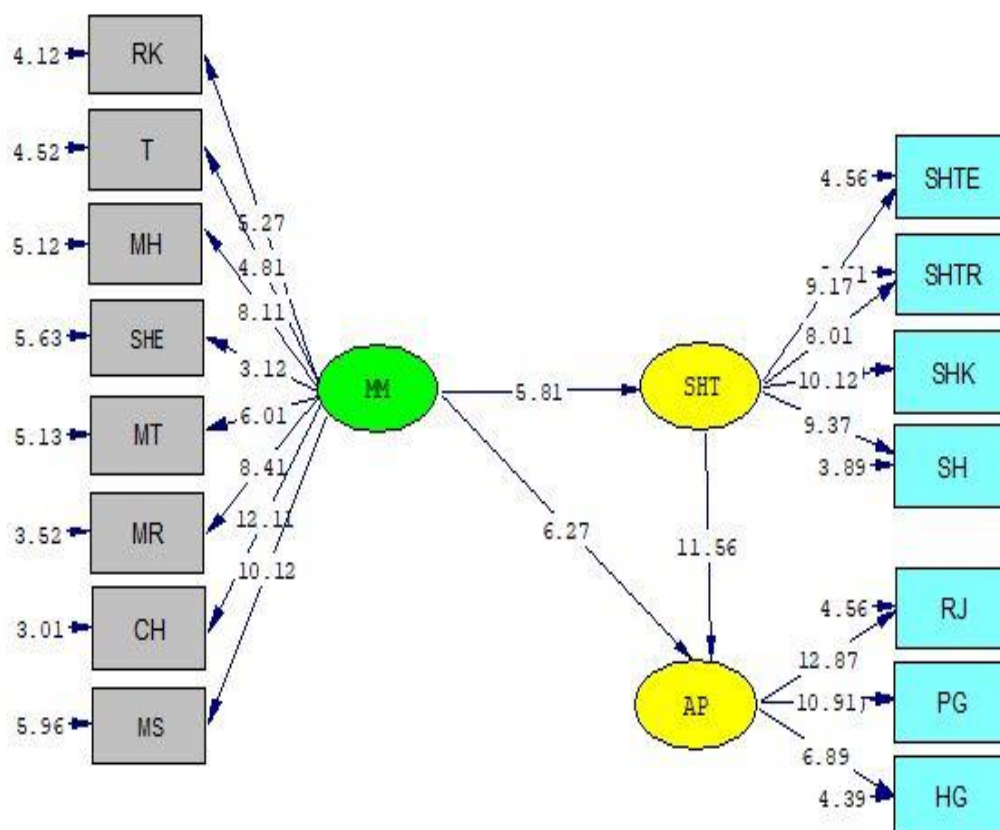
با توجه به جدول ۳، بین مهارت منتورینگ با شوخ طبعی (۰/۴۱۲)، بین مهارت منتورینگ و انگیزه پیشرفت (۰/۳۲۲) و بین شوخ طبعی و انگیزه

نتایج آزمون معادلات ساختاری:

پس از اعمال شاخص های اصلاحی مدل (کوواریانس بین خطاها و حذف گویه های کم تاثیر) مدل نهایی به قرار زیر است:

شکل ۲. نتایج آزمون معادلات ساختاری جهت بررسی فرضیه پژوهش در حالت تخمین ضرایب استاندارد

شکل ۳. نتایج آزمون معادلات ساختاری جهت بررسی فرضیه پژوهش در حالت ضرایب معنی داری

جدول ۴: بارهای عاملی استاندارد و آزمون معنی داری آنها برای عامل های مدل

شاخص ها	معنی داری	مقدار t	مقدار بار عاملی استاندارد	خطای تخمین	مقدار معنی داری
مهارت منتورینگ	<--	۵/۸۱۱	۰/۴۳۱	۰/۰۴۳	< ۰/۰۰۱
مهارت منتورینگ	<--	۶/۲۷۴	۰/۴۸۳	۰/۰۶۳	< ۰/۰۰۱
شوخ طبعی	<--	۱۱	۰/۶۹۰	۰/۰۴۳	< ۰/۰۰۱

ورزشی تاثیر گذار بوده و میزان تاثیر گذاری ان برابر ۰/۶۹ است.

نتایج برازش و مطلوبیت مدل نشان داد که مدل ساختاری پژوهش از برازش مطلوبی برخوردار است (جدول ۵):

بر اساس جدول ۴ می توان گفت که متغیر مهارت منتورینگ بر متغیرهای شوخ طبعی و انگیزه پیشرفت ورزشی تاثیر مستقیم داشته و میزان تاثیر گذاری ان به ترتیب برابر ۰/۴۳ و ۰/۴۸ می باشد و همچنین متغیر شوخ طبعی بر متغیر انگیزه پیشرفت

جدول ۵. شاخص های مطلوبیت مدل

RMSE	NFI	AGFI	CFI	GFI	X ² /df
۰/۲۸	۰/۷۸	۰/۸۳	۰/۹۵	۰/۹۳	۲/۳۸

طبعی از روش سوپل استفاده شده است. برای معناداری تاثیر میانجی یک متغیر در رابطه میان دو متغیر دیگر از آزمون سوپل استفاده می شود (اسداللهی و همکاران، ۱۳۹۸). نتایج این آزمون در جدول ۶ آورده شده است:

شاخص های مطلوبیت در جدول ۵ نشان می دهد که مدل پژوهش در آزمون معادلات ساختاری دارای برازش است. برای بررسی فرضیه تاثیر متغیر مهارت منتورینگ بر متغیر انگیزه پیشرفت ورزشی با میانجی گری متغیر شوخ

جدول ۶: ضرایب معناداری آزمون سوپل

نتیجه	آماره Z	مسیر	ضریب غیرمستقیم	مسیر مستقیم
معنادار	۳/۲۱۶	شوخ طبعی	۰/۲۹۶۷	مهارت منتورینگ ←

انگیزه پیشرفت ورزشی با میانجی گری متغیر شوخ طبعی موثر بوده و مقدار تاثیر غیر مستقیم برابر با ۰/۲۹۶۷ می باشد.

با توجه به جدول ۶ از آنجایی که مقدار Z-value بزرگتر از ۱/۹۶ است، می توان گفت با سطح خطای ۵ درصد این آزمون معنادار می باشد به این معنا که متغیر مهارت منتورینگ بر متغیر

بحث

بر اساس یافته های تحقیق رابطه معنی دار مثبت بین مهارت منتورینگ و شوخ طبعی مربیان با انگیزه پیشرفت ورزشکاران مشاهده گردید. به این معنی که هرچقدر مربیان بیشتر از مهارت منتورینگ و مهارت اجتماعی شوخ طبعی در توسعه حرفه ای ورزشکاران و ایجاد انگیزه کاری و پیشرفت در آنها استفاده نمایند، به همان نسبت ورزشکاران از انگیزه کاری و پیشرفت بیشتری برخوردار خواهند بود.

انگیزش پیشرفت یا پیشرفت گرایی به تمایل فرد به برخورداری از تسلط یا مبارزه طلبی برای رسیدن به یک موقعیت بهتر، کسب مهارت، رفع مشکل، کسب پاداش و برتری جویی گفته می شود (کاویانی و عبدلی، ۱۳۹۲). به عبارت دیگر انگیزش پیشرفت، نیاز به تسلط یافتن در کارهای سخت، دستیابی به کمال، غلبه بر مشکلات و موانع، بهتر از دیگران عمل کردن و احساس غرور از موفقیت است. کسانی که انگیزه پیشرفت در آنها زیاد است، هدف های چالش انگیز انتخاب می کنند و در صورت شکست مقاوم اند و با موفقیت در کار احساس غرور می کنند (واعظ موسوی و مسیبی، ۱۳۹۵). عوامل متفاوتی بر انگیزه کاری و پیشرفت ورزشکاران مؤثر است. یکی از مهم ترین عواملی که محققان آن را سرچشمه و منشأ انگیزش ورزشکار می دانند، رفتار و سبک رهبری مربیان است (بورتن، ۲۰۰۸). رهبری و انگیزش دو رکن اصلی موفقیت هر تیم یا سازمان است. منتورینگ نوعی رهبری رو در روست که افراد را با تجربه ها، استعدادها و علاقه های مختلف به هم نزدیک و آنها را به قبول مسئولیت و تلاش برای دست یابی به موفقیت تشویق می کند. مربیان برخوردار از

توانمندی منتورینگ بر عملکرد، رفتار و جنبه های انگیزشی و هیجانی ورزشکاران به میزان قابل توجهی اثر می گذارند (انشل، ۱۹۹۹، ترجمه مسد، ۱۳۸۰). مربی به عنوان منتور و یکی از ارکان اساسی شکل گیری و پیشرفت هر تیمی مورد توجه بوده است و از نقش مهم آن در ایجاد انگیزش بازیکنان نمی توان چشم پوشی کرد. منتورینگ دارای دو کارکرد می باشد: نخست کارکرد های توسعه کارانه که در ورزشکار ایجاد انگیزه نموده و از طریق ایجاد یک رابطه حرفه ای به او در یادگیری انجام ورزش کمک می نماید و مسیر پیشرفت ورزشکار را تسهیل نموده (مگنوز و کارین، ۲۰۱۹) و با گوش دادن، الهام بخشی و ایجاد انگیزه و تشویق، ورزشکار را قادر می سازد که به بهترین نحو ورزش و مهارت های ورزشی خود را انجام دهد (لری کلی، ۲۰۱۰). دومین کارکرد، کارکردهای روانی-اجتماعی می باشد. این رفتارها جنبه های بین فردی روابط منتورینگ را مورد خطاب قرار داده و حس ورزشکار از شایستگی، خود کارآمدی و توسعه فردی و حرفه ای را تقویت می نماید. یافته های تحقیق در این ارتباط با نتایج تحقیقات، اوحدیان (۱۳۹۷) و هافمن و همکاران (۲۰۱۹) همخوانی دارد. هافمن و همکاران (۲۰۱۹) در تحقیق خود تحت عنوان "هویت و انگیزش منتورینگ بر منتورها و افزایش انگیزه کاری آنها در ورزش" به این نتیجه دست یافتند که منتورینگ نقش مهمی در توانایی ورزشکار به منظور بالا بردن ورزش در سطح نخبگی دارد. اوحدیان (۱۳۹۷) در پژوهش خود به این نتیجه رسید که رفتار مربی بر انگیزه پیشرفت ورزشی بانوان نخبه ورزشکار با میانجیگری خود ابرازی تاثیر معناداری دارد. با توجه به این مطالب می توان گفت که منتورینگ یک

ناشی از تمرین و مسابقات کمک کرده و توانایی حل مشکلات و مسائل را تحت تأثیر قرار می دهد. بانز و همکاران (۲۰۱۹) نیز دریافته اند که مربیان از شوخ طبعی در روش های آموزشی و در زمان های مطرح شده برای تشویق فرآیند یادگیری استفاده می کنند. شوخ طبعی مربی ممکن است عملکرد را به وسیله تسهیل در یادگیری، کمک کردن به تغییر رفتار و بروز رفتار سازمانی مثبت گرا، بهبود بخشد (دکر، ۲۰۱۷). با توجه به اینکه داشتن انگیزه بالا به منظور موفقیت در رقابت های ورزشی یکی از عوامل مهم جدای از ویژگی های فردی محسوب می شود اما بیشتر به مهارت مربیگری و تعاملات آن با ورزشکار خود بر می گردد. علاوه بر خورداری مربیان از شایستگی های تخصصی و رفتاری، داشتن یک مربی شوخ طبع باعث افزایش انگیزش برای رسیدن به موفقیت ورزشکاران شده و عملکرد آنها را نیز بهبود می بخشد (منصوری و زردتشتیان، ۱۳۹۵). ایجاد انگیزه مثبت در ورزشکاران نیازمند مهارت و توانایی بالای مربی به منظور حفظ شرایط مطلوب ورزشکار در صحنه های رقابت می باشد. لذا مربیان با توجه به داشتن مهارت و تجربه کافی از مقوله اجتماعی شوخ طبعی که تأثیر بسزایی بر عملکرد ورزشکار دارد نیز باید برخوردار باشند و در تعاملات خود با ورزشکار در شرایط مختلف استرس، ایجاد رابطه و در کلام و ... استفاده نماید. یافته های پژوهش در این ارتباط (رابطه شوخ طبعی با انگیزه پیشرفت ورزشی) با نتایج تحقیقات رود (۲۰۱۵)، منصوری و زردتشتیان (۱۳۹۵) و دکر (۲۰۱۷) همخوانی دارد.

در ارتباط با رابطه مهارت منتورینگ مربی (متغیر پیش بین) با شوخ طبعی مربی (متغیر میانجی) باید گفت که مربی به عنوان یک منتور به

مکانیزم حمایتی اجتماعی است که برای ارزیابی پیشرفت فردی در نظر گرفته می شود. منتورینگ ارتباط اجتماعی جمعی میان منتور (مربد) و منته را نشان می دهد به گونه ای که استوارت و نولیس (۲۰۰۳) در مطالعه خود نشان دادند که روش های برنامه منتورینگ می تواند پیشرفت ورزشکاران را از طریق تأثیر بر فرآیندهای روانی ورزشکاران تحت تأثیر قرار دهد.

از دیگر ویژگی های خوب مربیان که در کنار مهارت منتورینگ می تواند بر انگیزه پیشرفت ورزشی تأثیر گذار باشد، می توان از شوخ طبعی مربیان نام برد. شوخ طبعی مربیان همچنین نقش میانجی بین رابطه مهارت منتورینگ مربی با انگیزه پیشرفت ورزشی ورزشکاران داشت. شوخ طبعی یعنی چیزی است که اغلب به عنوان مهارت های اجتماعی مربی نامیده می شود. این ایده مهارت های اجتماعی، توانایی استفاده از شوخ طبعی یا شوخ طبع بودن را در بر می گیرد (کیلگر و ارنسون، ۲۰۱۹). بر اساس یافته های پژوهش بین شوخ طبعی مربیان با انگیزه پیشرفت ورزشی رابطه معنی دار و مثبت مشاهده گردید. امروزه مدیران سازمان ها و مربیان تیم های ورزشی از شوخ طبعی به عنوان ابزار انگیزشی استفاده می کنند (رومرو و کروتوردز، ۲۰۰۶). این یافته با تحقیقات اگروهولم (۲۰۱۱)، بانز و همکاران (۲۰۱۹)، رومرو و کروتوردز (۲۰۰۶) و سولیوان (۲۰۱۳) همسو است. سولیوان (۲۰۱۳) در پژوهش خود به این یافته دست یافت که سبک شوخ طبعی مثبت بیشترین توان پیش بینی انگیزه پیشرفت، رضایت ورزشکار از همکاری و انسجام تیمی دارد. اگروهولم (۲۰۱۱) در پژوهش خود دریافت که استفاده درست مربیان از شوخی به عنوان یک راهبرد به کاهش استرس و اضطراب

تحصیلات (آکادمیک) و دانش بالای مربیگری از مهارت منتورینگ و شوخ طبعی بالا برخوردار بوده تا بتوانند با استفاده از این دو مهارت، پیشرفت ورزشکاران را از طریق تاثیر بر فرایندهای روانی ورزشکاران تحت تاثیر قرار داده و اثر تلاش هایشان در راستای نیل به موفقیت فردی و تیمی بیش از پیش مشهود گردد.

منابع

- اسداللهی، احسان؛ غلامی بیدخانی، راضیه؛ ماهیان جعفری، امیر؛ یزدانیان، محترم (۱۳۹۸). روش های تحقیق در تربیت بدنی و ورزش. انتشارات تاک کتاب. چاپ اول. مشهد.
- انشل، مارک. اچ؛ (۱۹۹۹). روان شناسی ورزش از تئوری تا عمل. ترجمه مسدد، علی اصغر (۱۳۸۰)، انتشارات انقلاب. تهران.
- اوحدیان، سارا (۱۳۹۷). تاثیر رفتار مربی بر خودابرازی و انگیزه پیشرفت ورزشی بانوان ورزشکار نخبه شهر تبریز. پایان نامه کارشناسی ارشد روان شناسی ورزشی، موسسه آموزش عالی چرخ نیلوفر، آذربایجان شرقی.
- بابلان، عادل؛ قاسم پور، عبدالله؛ حسن زاده، شهناز (۱۳۹۰). بررسی نقش واسطه ای سرسختی روان شناختی در رابطه بین گذشت و شوخ طبعی با امید در ورزشکاران. نشریه رفتار حرکتی و روانشناسی ورزشی. ۸، ۱۳۰-۱۱۵.
- بهرام، عباس. شفیع زاده، محسن (۱۳۸۶). تعیین اعتبار و پایایی پرسشنامه های انگیزش شرکت در فعالیت های بدنی و تکلیف گرایی و خودگرایی در ورزش نوجوانان. پژوهش در علوم ورزشی. ۱۴، ۳۱-۱۵.
- رستمی، ثمرین (۱۳۹۱). رابطه انگیزه پیشرفت با شوخ طبعی و خوش بینی در میان دانشجویان. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه محقق اردبیلی.
- سادات خشوعی، مهدیه؛ عریضی، حمیدرضا؛ آقایی، اصغر (۱۳۸۸). ساخت و اعتباریابی پرسشنامه شوخ طبعی. پژوهش های روان شناختی. ۱۲(۱)، ۳۷-۱۳.
- سلاجقه، علی؛ بیگلری، نسرين؛ اندام، رضا (۱۳۹۸). تبیین نقش میانجی رفتار سازمانی مثبت گرا در ارتباط بین شوخ طبعی مدیران و خلاقیت کارکنان ادارات ورزش و جوانان استان کرمان. مطالعات مدیریت ورزشی. ۱(۵۶)، ۱۵۸-۱۳۰.
- سینایی، سیده سها (۱۳۹۸). تاثیر شوخ طبعی بر اثربخشی مذاکرات با میانجیگری اعتماد و تعدیل گری تجربه (مطالعه موردی: مشتریان شعب بانک های ملی استان مازندران). پایان نامه کارشناسی ارشد، پردیس علوم انسانی دانشکده اقتصاد، مدیریت و علوم اداری. دانشگاه سمنان.
- شول، حسین؛ اردستانی رستمی، زهرا (۱۳۹۸). تاثیر شوخ طبعی مدیریتی بر عملکرد کارکنان: بررسی نقش ارتباطات بین فردی. اولین کنفرانس

عنوان ایجادکننده شرایط و تسهیل کننده یادگیری ورزشکاران، می تواند با انعطاف پذیری، پرهیز از راهبردها و روش های قالبی آموزش و استفاده از سبک های شوخ طبعی سازش یافته، برای از بین بردن کمرویی و احساس تنهایی در ورزشکاران زمینه را برای ابراز وجود ورزشکاران و افزایش اعتماد به نفس آنان مهیا نموده و باعث بهبود عملکرد ورزشکاران شود. تعامل میان مربی و ورزشکار یک جز بسیار مهم برای بهبود عملکرد و رضایت ورزشکار است (کریم و همکاران، ۲۰۱۹). یافته های تحقیق در این ارتباط می تواند به نوعی با نتایج پژوهش فهیم دوین و رضوی حشمتی زاده (۱۳۹۷) با عنوان آزمون مدل معادلات ساختاری نقش میانجی شوخ طبعی مربی در رابطه شایستگی هیجانی مربیان با اثر بخشی کار تیمی ورزشکاران از دیدگاه ورزشکاران دانشگاهی همسو باشد. آنها در پژوهش خود نشان دادند که بین شایستگی هیجانی و اثر بخشی کار تیمی و شوخ طبعی و همچنین بین شوخ طبعی و اثر بخشی کار تیمی رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. شوخ طبعی می تواند نقش میانجی بین شایستگی هیجانی و اثربخشی کار تیمی ایفا کند.

نتیجه نهایی برآمده از این پژوهش تأیید کننده اظهارات روبن فراست درباره جایگاه مربیان به عنوان محور اصلی و رکن مهم تیم های ورزشی در بین سه عامل ورزشکار، مربی و تماشاگر (لاوسن، ۱۳۸۱، به نقل از واعظ موسوی، ۱۳۹۳) است. یافته های پژوهش حاضر نیز با توجه به تأثیر مهارت منتورینگ و شوخ طبعی مربیان بر انگیزه پیشرفت ورزشی ورزشکاران مهر تأیید دیگری بر این اظهارات است. توصیه می شود مربیان دو و میدانی، ضمن برخورداری از سطح

- Burton, D., & Raedeke, T. (2008). sport psychology for coaches. Champaign: Human Kinetic, 11(2), 45-51.
- Clutter buk, D. (2001). Everyone needs a mentor: Fostering talent at work. London: CIPD. P. 29.
- Crisp, Ph. (2019). Sports coach mentoring – impacts on the mentors. not the mentees. A case study of the active and Success coach support officers scheme. The sport Journal. 21(1343-9518), 330-33.
- Decker, W.H. (2017). Managerial humor and subordinate satisfaction. Social Behavior and Personality. 15(2), 225-232.
- Gil, M. and Dieter, A. C. (1988). Sport orientation questionnaire. www.persiafile.ir.
- Goldstein, I. L., & Ford, J. (2002). Training in organizations: Needs assessment, development, and evaluation Wadsworth. Belmont, California. P. 32-51.
- Haggard, D. L., Dougherty, T. W., Turban, D. B., & Wilbanks, J. E. (2011). Who is a mentor? A review of evolving definitions and implications for research. Journal of management, 37(1), 280-304.
- Hallmann, K. Christoph Breur, Michael, I & Lea, R. (2019). Preparing elite athletes for the career after the career: the functions of mentoring programs. Journal Sport in society. 12, 76-90.
- Hoffmann, M. Loughead, T. Jeffrey C. (2019). Mentoring identity and the motivation to mentor: a case study of an exemplary peer athlete mentor: Human Kinetics Journals, 33(1), 52-63.
- Karim, Z.A. Muszali, R. Hizan, H., Yakub, Y. Ahmad, Y. Hassan, S. & Suhaimi, M (2019). The reality of UPSI Football team mentoring program: A qualitative study. International Journal of Academic Research in Business and social Sciences. 9 (2), 312-321.
- Khaghanizadeh, M. Tagavi, H. Qebadi, A. (2019). Construction and validation of a mentoring questionnaire based on Islamic culture. Korean Journal of medical Education. 31(2), 159-170.
- Kilger, M. Bernard. D, (2019). The effect of coach leadership, Team cooperation and achievement motivation on the performance of The Depok city athlete. International Journal of Human Capital Management. 3(1), 27-38.
- Kram, K.E. (1985). Improving the mentoring process. Training and Development Journal. 39(4), 40-43.
- Magnuse, K. & Karin A. (2019). Being a good sport: player's uptake to coaches joking in
- بین المللی ایده های نوین پژوهشی در مدیریت و مهندسی صنایع. ۱۶ و ۱۷ خرداد. تهران. صفحات ۵۴-۶۷
- صفاری، لیلا؛ جعفری، افسر (۱۳۹۷). مدل رابطه بین منابع قدرت و سوء رفتار مربیان با انگیزه پیشرفت ورزشکاران زن نخبه. نشریه مدیریت ورزشی. ۱۰(۲)، ۴۱۴-۴۰۱.
- فولادیان، جواد. سهرابی، مهدی. عطارزاده حسینی، سیدرضا. فارسی، علیرضا (۱۳۸۸). ارتباط انگیزه مشارکت ورزشی با سوگیری ورزشی دانشجویان ورزشکار. فصلنامه المپیک. ۴، ۳۹-۲۹.
- فهمید دوین، حسن؛ رضوی حشمتی زاده، مهسا (۱۳۹۷). آزمون مدل معادلات ساختاری نقش میانجی شوخ طبعی مربی در رابطه شایستگی هیجانی مربیان با سلامت روانی ورزشکاران از دیدگاه ورزشکاران دانشگاهی. پنجمین همایش ملی علوم ورزشی و تربیت بدنی ایران. شهر یور. تهران. صفحات ۸۱-۹۲.
- کاوایانی، اکرم؛ عدلی، بهروز (۱۳۹۲). مقایسه سوگیری ورزشی در سبک های فرزند پروری ادراک شده توسط نوجوانان. فصلنامه خانواده پژوهی. ۹(۳۶)، ۴۳۸-۴۲۷.
- محمدی، زهرا (۱۳۹۸). نقش متورینگ معلمان باتجربه بر توسعه حرفه ای معلمان کم تجربه در مدارس دوره ابتدایی قائن: مطالعه پدیدارشناختی. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه بیرجند.
- ملکی، بهنام؛ محمدزاده، حسن (۱۳۹۰). بررسی رابطه ترس از موفقیت و انگیزه پیشرفت ورزشی در ورزشکاران موفق و ناموفق. پژوهش در علوم ورزشی. ۵، ۸۸-۷۵.
- منصوری، سعید؛ زردشتیان، شیرین (۱۳۹۵). ارتباط رابطه مربی-ورزشکار با انگیزه موفقیت ورزشکاران نخبه استان کرمانشاه. مطالعات مدیریت رفتار سازمانی در ورزش. ۳(۹)، ۷۶-۶۹.
- واعظ موسوی، سید محمد کاظم؛ مسیعی، فتح الله (۱۳۹۳). روان شناسی ورزشی. انتشارات سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه ها. تهران.
- Aggerholm, K. (2011). The Significance of Humor in Sports Coaching. Conference Paper. June 2011. Presentation with Lars Tore Ronglan at the MMU Sports and Coaching: Pasts and Futures conference, At Manchester. P. 111-120.
- Atta, H. Iqbal, Z. Mushtage, M. (2019). Gender comparison study of achievement motivation among university level Basketball players of Pakistan: The Spark. 4(1), 160-169.
- Banas. J. A. R. Bisel, M. Kramer, W & Zachary, M (2019). The serious business of instructional humor outside the classroom: a study of elite Gymnastic coaches' uses of humor during training. Journal of Applied Communication Research. 47(6), 401-408.
- Belland, M. G. Chip R. (2013). Managers as Mentors: Building Partnerships for Learning: Third Edition, BK Publishers. P. 112.
- Blound, G. (2013). Humor. International Journal of Humor Research. 26(2), 312-321.

- elite female and male Wrestlers. *Journal of Martial arts anthropology*. 20(1), 14-22.
- Stewart, J. & Knowles, V. (2003). Mentoring in undergraduate business management programs. *Journal of European Industrial Training*. 27(4), 147-159.
- Sullivan, Ph. (2013). Humor Styles as a Predictor of Satisfaction Within Sport Teams: *Journal of Public Mental Health*. 33(1), 52-33.
- Tanoir Khan M. (2019). A study of achievement motivation between elite Hockey players and intermediate Hockey players. *Our Heritage*. 67(2), 406-407.
- interviews for the youth nation team. *sports coaching Review*. No (3), 47-62.
- Martin, S. (2003). Humor Styles questionnaire-HSQ. <https://iransanjeh.com>.
- Ragins, B, R., & Kram, K. (2007). *The Handbook of Mentoring at Work: Theory, Research, and Practice*. Thousand Oaks, California: Sage. P. 93.
- Rhod, J. (2015). Laughter: A neglected but vital element of mentoring: The Chronicle of evidence-based mentoring. *Human Kinetics Journals*. 28(2), 71-76.
- Romero, E. Cruthirds, K. (2006). The Use of Humor as a Motivational Tool in the Workplace. *Academy of Management Perspectives*. 20(2), 58-69.
- Rutkoeska, K. Dariusz, G. (2020). Achievement motivation and emotional intelligence in

Causal Relationship coach mentoring skills and athletic achievement motivation with the mediating role of coaches' humor in Greater Khorasan athletics athletes

Abstract

In this descriptive-correlational study conducted using the structural equation approach, the aim of this study was to investigate Causal Relationship coach mentoring skills and athletic achievement motivation with the mediating role of coaches' humor in athletics athletes in Greater Khorasan. The statistical population in this study includes all athletics athletes of Greater Khorasan with a total number of 650 people (350 women and 300 men). The statistical sample of the study according to the size of the statistical population and also in order to achieve the maximum characteristics of the study population, 242 people were randomly selected to the standard questionnaires of 85 phrases mentoring skills, 25 phrases motivation for sports progress and 25 phrases humorous, they answered naturally. To analyze the data, descriptive statistics (from indicators such as percentage, mean and standard deviation to evaluate demographic characteristics and also determine the importance of variables) and inferential statistics (Kolmogorov-Smirnov test, Pearson correlation coefficient and structural equation test), SPSS software version 21 and LISEREL version 8.8 were used. Findings showed that the coaching mentoring skills have a significant effect on the motivation of sports progress with the mediating role of coaches' humor in athletics athletes in Greater Khorasan and the research model has a good fit. According to the research findings, coaches can increase the motivation to progress in athletes by using mentoring skills with a sense of humor.

Keywords: Coach mentoring skills, Motivation for sports progress, Coaches' humor, Athletics.